

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 18. december 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Peter Nørgaard
Sagsnr.: 2020-023-0028
Dok.: 1766626

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love
(Gennemførelse af dele af aftale om politiets og anklagemyndighedens
økonomi 2021-2023)

I. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag om forenkling af politiets adgang til bankoplysninger, regulering af afgiftssatser på våbenområdet og effektiviseringer på hittegodsområdet har i perioden fra den 12. til den 25. november 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Datatilsynet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Advokatrådet, Amnesty International, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Auktionslederforeningen, BL – Danmarks Almene Boliger, Børsmæglerforening Danmark, Copenhagen Business School – CBS) – CBS LAW – Institut for Ledelse, Politik og Filosofi, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Automobilforhandler Forening, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Danmarks Jurist- og Økonomforbund (DJØF), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Nationalbank, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Våbenhandlerforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidrætsforbund, Dansk Gallerisammenslutning, Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening - DIRF, Dansk Journalistforbund, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Militaria Forening, Dansk Skytte Union, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Guldsmede og Urmagere, Danske Regioner, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Våbenhandlere, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Europæiske Centralbank (ECB), Det Kriminalpræventive Råd, DGI Skydning, Dommerfuldmægtigforeningen, Eksportkreditfonden, Erhvervslejernes Landsorganisation, Erhvervsstyrelsen, Faggruppen af Socialrådgivere i Kriminalforsorgen, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansiell Stabilitet A/S, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Forsikringsmæglerforeningen i Danmark, Forsikringsmæglernes Brancheforening, Friluftsrådet, Hjælp Voldsofre, FSR - danske revisorer, Fængselsforbundet, Garantifonden for indskydere og investorer, HK Landsklubben Danmarks Domstole, HK Landsklubben Kriminalforsorgen, HK Landsklubben Politiet, HORESTA, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, InvesteringsForeningsRådet, Jagttegnslærerforeningen i Danmark, Justitia, KL, Kriminalforsorgsforeningen, Kuratorforeningen, Københavns Universitet – Det Juridiske Fakultet, Landbrug og Fødevarer, Landsdækkende Banker, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Lejernes Landsorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Miljøstyrelsen, Nasdaq Copenhagen A/S, Nordisk Våbenforum, Offerrådgivningen, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, SAVN, Syddansk Universitet – Juridisk Institut, Tekniq Arbejdsgiverne, Voldgiftsinstituttet, Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed, VP Securities A/S, Vaabenhistorisk Selskab, Western Union, Aalborg Universitet – Juridisk Institut, Aarhus Universitet – Juridisk Institut.

Et udkast til lovforslag om ændring af lov om pas til danske statsborgere mv. (Inflationsregulering af gebyrer for udstedelse af pas samt regulering af gebyr for anskaffelse og fornyelse af pas i visse situationer som led i gennemførelse af aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi) er sendt i høring i perioden fra den 18. december 2020 til den 8. januar 2021. For disse dele oversendes en supplerende kommenteret høringsoversigt efter udløbet af høringsfristen.

II. Høringssvarene

1. Indledning

Justitsministeriet har modtaget høringsvar fra:

Danmarks Jægerforbund, Danmarks Våbenhandlerforening, Dansk Erhverv, Dansk Land- og Strandjagt, Den Danske Dommerforening, Finans Danmark, Københavns Byret (på vegne af samtlige byretter) Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Nordisk Våbenforum, Østre Landsret og Vestre Landsret.

Advokatrådet, Domstolsstyrelsen, Hjælp Voldsofre, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kriminalforsorgsforeningen og Politiforbundet har meddelt, at de ikke afgiver høringsvar, eller at de ikke har nogen bemærkninger til lovforslaget.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringsvar. Samtlige høringsvar med bemærkninger til lovforslaget er vedlagt.

Justitsministeriets kommentarer til høringsvarene er anført i *kursiv*.

2. Generelt

Danmarks Våbenhandlerforening og Landsforeningen af Forsvarsadvokater udtrykker generelt utilfredshed med høringsfristen på to uger.

3. Ændring af retsplejeloven

3.1 Politiets adgang til at træffe afgørelse om edition af kontooplysninger mv.

Dansk Land- og Strandjagt anfører, at politiet stadig bør skulle have retens kendelse for at indhente oplysninger om private bankkonti. Organisationen påpeger, at indestående på bankkonti i forvejen bliver indberettet til skattemyndighederne.

Den Danske Dommerforening anfører, at det er et politisk valg, om politiet og anklagemyndigheden skal overlades vurderingen af, om et indgreb overholder betingelserne herfor i retsplejeloven. Dommerforeningen anfører derudover, at der ligger en særlig retssikkerhedsgaranti i den forudgående domstolskontrol, hvor en uafhængig instans prøver, om betingelserne for edition er opfyldt, uanset om de materielle betingelser for edition fortsat vil

skulle være opfyldt. F.eks. sikrer kravet om forudgående retskendelse, at det ikke er politiet selv, der tager stilling til, om indgrebet står i misforhold til sagens betydning og det tab eller den ulempe, som indgrebet kan antages at medføre, jf. retsplejelovens § 805, stk. 1.

Den Danske Dommerforening anfører videre, at den foreslåede ordning indebærer, at der ikke skal foretages forudgående høring af den, som indgrebet retter sig mod. Dermed er der en risiko for, at politiets oplysningsgrundlag er mangelfuldt. Dette kan have betydning i forhold til at vurdere, om edition er udelukket som følge af en vidneudelukkelses- eller vidnefritagelsesgrund, jf. retsplejelovens §§ 169-171, jf. § 804, stk. 2.

Det er i øvrigt Den Danske Dommerforenings indtryk, at sager om edition behandles på en sådan måde af retterne, at det ikke er rimeligt at anse domstolskontrollen for et væsentligt forsinkende eller i øvrigt bureaukratisk element. Foreningen bemærker i den forbindelse, at politiet vil have mulighed for at træffe afgørelse på øjemedet i særligt hastende sager (retsplejelovens § 806, stk. 4).

Endelig bemærker Den Danske Dommerforening, at den forventede besparelse (ca. 8,5 mio. kr. årligt) efter foreningens opfattelse ikke står mål med den svækkelse af retssikkerheden, som forslaget vil indebære. Det er ifølge foreningen i øvrigt vanskeligt at forestille sig, at samme kvalitet af editions-pålæg kan opretholdes, hvis den tid, der i dag anvendes på at forberede afgørelser om edition, skal reduceres i væsentligt omfang.

Østre Landsret anfører, at forslaget om at give politiet kompetence til at træffe afgørelser om pålæg om edition bryder med det grundlæggende princip om, at straffeprocessuelle indgreb som hovedregel – medmindre øjemedet forspildes – alene kan gennemføres efter forudgående domstolskontrol, hvorved det sikres, at politiet har iagttaget de materielle betingelser for at foretage det påtænkte indgreb. Østre Landsret opfordrer til, at de retssikkerhedsmæssige aspekter af den foreslåede ændring af retstilstanden overvejes mere indgående, idet det bemærkes, at det forhold at de materielle betingelser for at foretage edition ikke foreslås ændret, vanskeligt i sig selv kan begrunde, at en afskaffelse af betingelsen om retskendelse kan anses for retssikkerhedsmæssigt ubetænkelig. Østre Landsret tilslutter sig i øvrigt høringssvaret fra Dommerforeningen.

Københavns Byret henholder sig på vegne af samtlige byretter til Østre Landsrets høringssvar.

Vestre Landsret tilslutter sig høringsvaret fra Den Danske Dommerforening.

Finans Danmark udtrykker overordnet forståelse for de ressourcemæssige hensyn, der ligger bag lovforslaget. Foreningen er dog af den opfattelse, at den nuværende ordning med forudgående retskendelse sikrer en uvildig domstolskontrol af grundlaget for editionskendelser, der gennembyrder bankhemmeligheden og giver adgang til oplysninger om private og om virksomheder.

Finans Danmark foreslår, at politiets kompetence til at træffe afgørelser om edition uden forudgående retskendelse skal underbygges med nærmere krav til politiets procedurer, og at forslaget bør modsvares af et krav om godkendelsesprocedure på højere niveau i den enkelte politikreds, således at editionsspørgsmålet ikke behandles samme sted som sagsbehandlingen af selve sagen.

Endelig fremhæver Finans Danmark, at det bør fremgå af forarbejderne til den foreslåede bestemmelse, at de finansielle virksomheder skal kunne udlevere oplysningerne uden, at der er en pligt for dem til at tage stilling til politiets begrundelse for at foretage indgrebet.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater finder forslaget om at give politiet kompetence til at træffe afgørelse om edition af kontooplysninger mv. uden forudgående retskendelse meget betænkeligt og udtryk for en glidebane, da ressourcemæssige betragtninger ifølge foreningen altid vil tale imod, at domstolene involveres i politiets efterforskning.

Foreningen bemærker videre, at materiale hos banker og andre finansielle virksomheder ikke er materiale, der kan gå tabt, mens retskendelse afventes.

Endelig udtaler Landsforeningen af Forsvarsadvokater, at en ordning uden indhentelse af retskendelse bør kombineres med en pligt til, at politiet i videst muligt omfang skal spørge den mistænkte, om denne frivilligt vil medvirke til, at banker og andre finansielle virksomheder udleverer oplysningerne.

For så vidt angår de udtrykte retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved, at politiet får kompetence til at træffe afgørelse om pålæg om edition uden forudgående retskendelse, skal Justitsministeriet generelt bemærke, at den

foreslåede ordning er begrænset til kontooplysninger mv. fra bestemte personer og virksomheder. Den foreslåede ordning giver ikke politiet kompetence til generelt at træffe afgørelser om edition. Som det fremgår af pkt. 2.1.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, vil der efter Justitsministeriets opfattelse ikke være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder forbundet med ordningen. Der ændres således ikke på de materielle betingelser for at pålægge edition, ligesom den, som indgrebet retter sig imod, på begæring kan få rettens efterfølgende prøvelse af indgrebet. Det bemærkes endvidere, at kravet om kendelse i dag bl.a. betyder, at den, politiet f.eks. ønsker pålagt at udlevere oplysninger, har adgang til at udtale sig, før retten træffer afgørelse. De fleste pengeinstitutter har i praksis givet afkald på at udtale sig ved såkaldte afståelseserklæringer.

Justitsministeriet skal særligt i forhold til domstolskontrollen bemærke, at den, som editionspålægget retter sig mod, vil have mulighed for efterfølgende at indbringe dette for domstolene med henblik på at få dets lovlighed prøvet, jf. henvisning til § 806, stk. 4, i den foreslåede § 807, stk. 7, 3. pkt. Det forudsættes i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, at politiet skal vejlede om dette. Der vil derfor være mulighed for domstolskontrol med politiets vurdering af, om editionsbetingelserne er opfyldt.

I forhold til Den Danske Dommerforenings bemærkninger om, at domstolskontrollen ikke er et væsentligt forsinkende element, og at det i hastende sager vil være muligt at træffe afgørelse på øjemedet, jf. retsplejelovens nugældende § 806, stk. 4, skal Justitsministeriet bemærke, at der ikke desto mindre er uforholdsmæssige ressourcer forbundet med indhentelse af editionskendelser på de områder, der omfattes af den foreslåede ordning. Justitsministeriet ønsker at mindske dette ressourceforbrug samt generelt at effektivisere efterforskningen af økonomisk kriminalitet

Justitsministeriet bemærker videre i forhold til Landsforeningen af Forsvarsadvokaters ønske om en pligt for politiet til i videst muligt omfang at søge de nødvendige oplysninger tilvejebragt fra den mistænkte af frivillighedens vej, at der for pålæg om edition gælder et almindeligt proportionalitetsprincip, jf. retsplejelovens § 805, stk. 1 og 2. Dette vil indebære, at der ikke kan træffes afgørelse om edition i en situation, hvor oplysningerne meningsfyldt kan skaffes ved en mistænks frivillige medvirken. Det må vurderes konkret i den enkelte sag, om oplysningerne skal indhentes fra en mistænkt.

For så vidt angår Finans Danmarks bemærkninger om, at det bør anføres i bemærkningerne til lovforslaget, at de virksomheder, som et pålæg om edition retter sig mod, ikke behøver forholde sig til politiets begrundelse, skal Justitsministeriet bemærke, at den, som editionspålægget retter sig mod, vil være forpligtet til at efterkomme pålægget, uanset om vedkommende er enig i begrundelsen eller ej. Der gælder således ikke en pligt for virksomheden til at forholde sig til begrundelsen. Som det fremgår af pkt. 2.1.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, vil den, der efterkommer et editionspålæg, ikke bryde en tavshedspligt.

Videre skal Justitsministeriet i forhold til det af Finans Danmark anførte om, at der bør indføres en godkendelsesprocedure på højere niveau i politiet bemærke, at Justitsministeriet ikke finder anledning til at regulere den praktiske tilrettelæggelse af politiets arbejde i lovforslaget.

Endelig skal Justitsministeriet i forhold til høringssvaret fra Dansk Land- og Strandjagt bemærke, at det forhold, at der måtte eksistere indberetningspligter til skattemyndighederne vedrørende de samme oplysninger, som er omfattet af den foreslåede ordning, ikke ændrer på, at der kan være behov for, at politiet får mulighed for at få de samme oplysninger udleveret som led i efterforskning af forbrydelser.

4. Ændring af våbenloven

4.1. Regulering og forenkling af afgiftssatser på våbenområdet

Danmarks Jægerforbund er opmærksom på argumentet om, at der ikke er sket prisregulering på området siden 1990. Danmarks Jægerforbund anfører dog, at en så drastisk stigning, som der her er tale om, vil være særdeles voldsom for mange jægere.

Danmarks Jægerforbund er i den grad imod en afgiftsstigning, særligt da serviceniveauet i Politiets Administrative Center blot bliver dårligere. Danmarks Jægerforbund forventer med den foreslåede afgiftsforhøjelse en dobbelt så god service – altså en maksimal sagsbehandlingstid på 10 dage eller derunder. Såfremt prisstigningerne gennemføres, anbefaler Danmarks Jægerforbund desuden, at afgiftsstigningen i det mindste ikke gennemføres, før Politiets Administrative Center får implementeret sit nye IT-system, der forventeligt skal kunne levere et højere serviceniveau med hurtigere sagsbehandling. Danmarks Jægerforbund mener, at der ikke bør opkræves flere

penge af de danske jægere, før myndighederne lever op til deres del af aftalen.

Danmarks Våbenhandlerforening forholder sig yderst kritisk til den foreslåede afgiftsforhøjelse og anfører, at der er tale om en markant forhøjelse af en afgift, der i forvejen pålægges våbenbrugere for at udøve deres hobby.

Danmarks Våbenhandlerforening henviser til, at det fremgår af lovforslaget, at der forventes at være en ressourcebesparelse på administrativt arbejde ved at lave en enstrengt afgiftsstruktur. Danmarks Våbenhandlerforening anfører, at det i lyset heraf virker paradoksalt, at afgiftssatsen hæves over for våbenbrugere. Desuden anfører Danmarks Våbenhandlerforening, at langt størstedelen af fornyelserne må antages at kræve et minimum af administrativt arbejde, hvorfor afgiftsforhøjelsen dårligt kan ses som andet end en afgiftsopkrævning, der skal bruges andre steder i statsbudgettet. Danmarks Våbenhandlerforening anfører også, at Politiets Administrative Center står for at implementere en storstilet digitalisering, der angiveligt skal gøre administrationen mindre omkostningstung. Danmarks Våbenhandlerforening mener, at dette harmonerer meget dårligt med stigningen i afgifterne, der skal skabe et merprovenu for statskassen på ca. 14,3 millioner kroner.

Danmarks Våbenhandlerforening finder det kritisabelt, at politiet ikke nødvendigvis får tilført ressourcer som led i afgiftsforhøjelsen. Danmarks Våbenhandlerforening henstiller derfor til, at afgiften for våbentilladelser bliver omlagt til et gebyr for dermed at sikre, at de ekstra midler tilføres politiets arbejde med netop våbenbrugere. Danmarks Våbenhandlerforening bemærker, at sagsbehandlingstiderne på våbenområdet i lang tid har været meget lange – i perioden efter sommerferien helt op til 8 uger.

Dansk Erhverv henviser til, at formålet med lovforslaget er at sikre fuld finansiering for et styrket politi. Ved at forhøje afgiftssatsen på våbentilladelser, uden at afgiften permanent er øremærket politiet, er Dansk Erhverv bekymret for, om afgiften reelt ender permanent hos politiet. Dansk Erhverv foreslår derfor i stedet, at afgiften ændres til et gebyr, der dækker politiets udgifter ved håndteringen af våbentilladelser. På den måde sikres det, at ændringerne i loven får direkte positiv effekt på politiets budgetter.

Dansk Land- og Strandjagt anfører, at der er tale om en gigantisk særskat på en enkelt befolkningsgruppe, nemlig landets jægere. Dansk Land- og Strandjagt anfører desuden, at mange jægere vil skulle udskifte deres rifler, hvis bly bliver forbudt i riffelpatroner. Dansk Land- og Strandjagt finder det

særlig grelt, at en udskiftning til en bedre egnet riffel pålægges en skat på 1.085 kr.

Nordisk Våbenforum anfægter på det stærkeste rimeligheden af og grundlaget for, at man påtænker at forhøje afgiften i våbenloven således, at afgiften for våbentilladelse stiger til 1.085 kr. Nordisk Våbenforum anfører, at en afgift altid bør fastsættes ud fra den faktuelle udgift, som er forbundet med den ydelse, som afgiften er betaling for. Nordisk Våbenforum anfører desuden, at de har oplevet en stødt stigende behandlingstid på våbentilladelser, både for så vidt angår udstedelse og fornyelse.

Nordisk Våbenforum mener også, at det digitale system, hvori man ansøger om udstedelse og fornyelse af tilladelser, ikke lever op til, hvad man kan forvente af et moderne system af sin art. Systemet anvender samtykkeerklæringer, hvor ansøgeren samtykker til, at politiet slår ansøger op i politiets system med henblik på at få afklaret, om ansøger kan vandelsgodkendes. Samtykkeerklæringen skal printes ud, underskrives og indscannes af borgeren frem for at give borgeren mulighed for at underskrive ansøgningen med NemID.

Der er intet i Nordisk Våbenforums optik, der i henhold til det nuværende system og den nuværende servicegrad, fordrer eller retfærdiggør en så markant stigning i afgiften for udstedelse og fornyelse af våbentilladelser. Fastholdes det, at afgiften skal stige som angivet, er det Nordisk Våbenforums klare holdning, at det må og skal indebære, at man fra offentlig hånd forpligter sig til at nedbringe sagsbehandlingstiden på udstedelse og fornyelse af tilladelser betydeligt. Vælger man at hæve afgiften som foreslået – uden at det kommer til udtryk i en markant forøgelse af servicegraden – vil Nordisk Våbenforum fastholde, at der er tale om en skjult skat på våbenejerskab frem for en reel afgift til dækning af omkostningerne ved processen omkring udstedelse af tilladelser.

Som det fremgår af pkt. 2.2.2 i de almindelige bemærkninger i lovforslaget, har våbenlovens afgiftssatser været gældende siden 1990. Det fremgår desuden, at våbenlovens satser i § 6 b, stk. 1, 1. pkt., og § 6 b, stk. 2, ikke har været underlagt løbende pris- og lønregulering. Den nominelle fastholdelse medfører, at afgiftsbeløbet udhules i takt med inflationsudviklingen. Med pris- og lønregulering vil taksterne på 840 kr. og 420 kr. fra 1990 svare til henholdsvis 1.430 kr. og 715 kr. i 2021.

For så vidt angår Nordisk Våbenforums og Dansk Erhvervs hørings svar om, at afgiftssatserne bør ændres og fastsættes til et gebyr ud fra den faktuelle udgift, således at politiets udgifter ved håndteringen af våbentilladelser dækkes, kan Justitsministeriet oplyse, at afgiftssatsen (beløbet) vil overstige de omkostninger (udgiften), som er forbundet med politiets ekspedition af sager om våbentilladelser, hvorfor beløbet ikke kan fastsættes som et gebyr, men skal fastsættes som en afgift ved lov. Justitsministeriet finder ikke, at afgiftssatserne bør fastsættes som et gebyr.

For så vidt angår Nordisk Våbenforums hørings svar om det digitale system, hvori man ansøger om udstedelse og fornyelse af tilladelser, har Rigspolitiet den 4. december 2020 til Justitsministeriet oplyst, at projektet "Nyt våbenregister" er i gang med udvikling og konfiguration af et nyt våbenregister, som forventes at blive taget i anvendelse i tredje kvartal i 2021. Ud over en ny registerløsning arbejder man i projektet også på etablering af en ny selvbetjeningsløsning. Den nye selvbetjeningsløsning vil operere med NemID-validering i forhold til ansøgning af nye eller fornyelse af eksisterende tilladelser. Ansøgningen vil anvende struktureret data, som vil lande struktureret i det nye våbenregister. Dette for at lette ansøgningsprocessen for borgerne, optimere datakvaliteten samt sikre hurtigere sagsbehandling.

For så vidt angår Danmarks Jægerforbund, Danmarks Våbenhandlerforening og Nordisk Våbenforums bemærkninger om sagsbehandlingstiderne hos Politiets Administrative Center kan Justitsministeriet oplyse, at det er korrekt, at Politiets Administrative Centers (PAC) våbenafdeling i størstedelen af 2020 har oplevet en sagsbehandlingstid, der ligger ud over de 20 arbejdsdage (4 uger), som er målsætningen for afdelingens behandling af ansøgninger om våbentilladelse. PAC har i en udtalelse af den 20. oktober og en supplerende udtalelse af 4. december 2020 oplyst, at sagsbehandlingstiden i januar 2020 for nye våbentilladelser var 20,8 dage og for våbenfornyelser var 17,4 arbejdsdage. Sagsbehandlingstiden var i november 2020 på 36,9 arbejdsdage for nye tilladelser og på 33,0 arbejdsdage for våbenfornyelser. Det bemærkes, at tallene for november måned er foreløbige i den forstand, at PAC ikke har udarbejdet en endelig driftsrapport for våbenafdelingens sagsbehandlingstid i november måned. De anførte tal baserer sig derfor på afdelingens egen opgørelse af sagsbehandlingstiden.

PAC har oplyst, at en del af forklaringen på den forlængede sagsbehandlingstid har baggrund i situationen med covid-19. I marts 2020 blev våbenafdelingens medarbejdere frigjort til akutte administrative opgaver i myndighedernes fælles indsats. Afdelingen lukkede derfor ned op til højsæson,

hvilket har skabt en ophobning af ansøgninger. Samtidig blev medarbejderne pålagt at arbejde hjemmefra for at mindske smitterisikoen, hvilket har betydet, at medarbejderne i en periode ikke kunne komme ind på arbejdspladsen for at udsende våbentilladelser. En del medarbejdere har også været taget ud af afdelingens almindelige drift for at bidrage til udviklingsprojekter, herunder udvikling af nyt våbenregister og en ny selvbetjeningsløsning, der skal gøre det lettere at ansøge om våbentilladelse digitalt. Rigspolitiets har desuden til Justitsministeriet oplyst, at der er gjort forskellige tiltag, som skal medvirke til at nedbringe sagsbehandlingstiderne på våbenområdet, f.eks. påtager medarbejderne sig overarbejde, PAC's andre afdelinger bistår med at udsende våbentilladelser, og der er blevet ansat fem nye medarbejdere.

For så vidt angår Dansk Land- og Strandjagts bemærkning om, at mange jægere vil skulle udskifte deres rifler, hvis bly bliver forbudt i riffelpatroner, kan Justitsministeriet oplyse, at bekendtgørelse om våben og ammunition, der må anvendes til jagt mv., henhører under Miljøministeriets område.

4.2. Ophævelse af nedsat afgiftssats for personer som i forvejen har våbentilladelse

Danmarks Jægerforbund anfører, at muligheden for at få nedsat afgiften til det halve, såfremt en ansøger allerede har betalt fuld afgift én gang, har været praksis i mange år, og at denne rabat er ganske uafhængig af eventuelle prisindeksreguleringer. Danmarks Jægerforbund anbefaler på det kraftigste, at rabatten bibeholdes, uanset om man måtte vælge at indføre prisstigninger. Danmarks Jægerforbund anfører desuden, at de danske jægere allerede betaler dyrt for at kunne gå på jagt.

Nordisk Våbenforum anfægter på det stærkeste rimeligheden af, at den hidtidig praksis om, at efterfølgende tilladelser samt fornyelser af samme afregnes til halv afgift, bortfalder.

Det fremgår af pkt. 2.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at afgiftssatsen i våbenlovens § 6 b, stk. 2, ikke har været underlagt løbende pris- og lønregulering. Den nominelle fastholdelse medfører, at afgiftsbeløbet udhules i takt med inflationsreguleringen. Med pris- og lønregulering vil taksten på 420 kr. fra 1990 svare til 715 kr. i 2021. Desuden fremgår det, at Rigspolitiet har anført, at en forenklet afgiftsstruktur i form af ensartede afgifter for våbentilladelser bl.a. vil gøre borgerbetjeningen på våbenområdet mere brugervenlig og lette politiets administration af afgiftssatserne.

4.3. Udbredelsen af våbentilladelser

Danmarks Våbenhandlerforening kritiserer hensigten med afgiften på våbentilladelser – nemlig at denne skal have til formål at begrænse mængden af våbentilladelser i Danmark. Danmarks Våbenhandlerforening anfører, at der ikke er belæg for, at vandelsgodkendte våbenbrugere i dagens Danmark udgør nogen sikkerhedsrisiko, og at det er veldokumenteret, at den kriminelle underverden i dag skaffer våben af langt farligere karakter, end der bruges til jagt m.v. og ad helt andre kanaler end de legale. Danmarks Våbenhandlerforening konstaterer derfor, at dette argument for afgiften på våbentilladelser i bedste fald er udtryk for symbolpolitik. Danmarks Våbenhandlerforening går ind for en tryk og enkel våbenpolitik, hvilket Danmarks Våbenhandlerforening ikke mener, forslaget bidrager til. Danmarks Våbenhandlerforening henviser derimod til, at forslaget vil belaste en hel branche – i et år som i forvejen har været ekstremt hårdt for detailhandlen generelt.

Det bemærkes, at det ganske rigtigt fremgår af de almindelige bemærkninger til det lovforslag, hvor afgiften på 840 kr. i 1990 blev indsat i forbindelse med en nyaffattelse af våbenlovens § 6 b, at en væsentlig forhøjelse af betalingen for våbentilladelser ville kunne virke begrænsende på udbredelsen af våbentilladelser, jf. Folketingstidende 1989-1990, tillæg A, spalte 2494. Justitsministeriet bemærker, at hensigten med nærværende lovforslag, hvor de afgiftssatser, der blev indsat i loven 1990, reguleres svarende til en pris- og lønregulering af gennemsnittet af de to eksisterende takster til 2021-pris- og lønniveau, er at gøre borgerbetjeningen på våbenområdet mere brugervenlig og lette politiets administration af afgiftssatserne.

5. Begrænsning af politiets opgaver i forhold til hittegods

Dansk Erhverv udtrykker forståelse for prioritering af politiets opgaver, herunder at politiets ressourcer alene anvendes til at håndtere hittegods af en vis værdi. Dansk Erhverv bakker imidlertid ikke op om, at den afledte konsekvens heraf bliver, at erhvervslivet skal overtage politiets opgaver med at håndtere hittegods af mindre værdi. Dansk Erhverv anfører i den forbindelse, at det som minimum bør sikres i loven, at den, der opbevarer hittegodset, kan kræve et rimeligt vederlag for opbevaringen. Endelig anfører Dansk Erhverv, at det også bør sikres, at den, der opbevarer hittegodset, ikke har et selvstændigt økonomisk ansvar for hittegodsets bortkomst eller undergang.

Som anført under punkt 2.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget lægges der med ændringen af hittegodsloven op til, at der skal ske en afbureaukratisering af hittegodsområdet, således at politiet fremover ikke i samme omfang som i dag skal opbevare og administrere store mængder af hittegods af ringe værdi.

Med lovforslaget lægges der således op til, at hittegods fundet i offentlige institutioner, forretninger mv., som allerede efter de gældende regler kan opbevares af institutionen, forretningen mv. i indtil 30 dage, fremover ikke efterfølgende skal afleveres til politiet, men kan bortsælges, bortgives, destrueres eller tages i brug af den pågældende institution, forretning mv., hvis ejeren af hittegodsset ikke har henvendt sig for at få dette udleveret inden udløbet af de 30 dage. Pligten til at aflevere hittegods af ringe værdi til politiet inden for 30 dage erstattes dermed af en pligt til at opbevare hittegodsset i mindst 30 dage, hvorefter retten til at disponere over hittegodsset vil overgå til institutionen, forretningen mv.

Det bemærkes, at der ikke lægges op til at ændre selve vurderingen af, om et givent stykke hittegods er af ringe værdi eller værdifuldt. Som hidtil vil værdifulde genstande i form af f.eks. penge, smykker, elektronik, dyre beklædningsgenstande og lignende snarest muligt skulle afleveres til politiet.

Det følger af hittegodslovens § 3, at ejeren af hittegodsset har krav på at få dette udleveret, når han melder sig og godtgør sin ret, inden det er bortsolgt, og når han betaler findeløn og de i anledning af fundet påløbne omkostninger. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at hittegodssets udlevering gøres betinget af, at ejeren betaler de i anledning af fundet påløbne omkostninger, det vil navnlig sige omkostningerne ved optagelse i dagbladene af en meddelelse om fundet, men der kan også være påløbet andre omkostninger, f.eks. omkostninger til transport af det fundne. Derimod betales der almindeligvis ikke vederlag for opbevaring af hittegodsset, jf. Folketings-tidende 1949-50, tillæg A, spalte 3706.

Det følger af hittegodslovens § 7a, at lovens §§ 2-7 ikke finder anvendelse på hittegods med en af politiet anslået værdi på under 500 kr.

Det ses ikke særskilt reguleret i den gældende hittegodslov, om institutioner, forretninger mv. kan opkræve et vederlag i forbindelse med håndtering af hittegods af mindre værdi, som efter den gældende ordning kan opbevares af institutionen, forretningen mv. i indtil 30 dage. Med lovforslaget lægges der ligeledes op til ikke at regulere dette særskilt.

Der lægges med den foreslåede ændring af hittegodsloven ikke op til at ændre vurderingen af, hvornår der kan ifaldes et ansvar for hittegodsets bortkomst eller undergang. Efter omstændighederne vil der således kunne kræves erstatning i medfør af dansk rets almindelige erstatningsretlige regler, hvis hittegodset f.eks. ikke opbevares på en forsvarlig måde.

Som det fremgår under punkt 2.3.3 i de almindelige bemærkninger forudsættes det, at institutionen, forretningen mv. opbevarer hittegodset på en forsvarlig måde, således at hittegodset ikke beskadiges eller går til grunde. Hittegodset skal således inden udløbet af 30-dagesperioden kunne udleveres til ejeren i passende stand (dvs. i væsentlig samme stand og mængde, som hittegodset blev fundet i), hvis denne henvender sig.

III. Lovforslaget

I forhold til det lovudkast, som har været sendt i høring, indeholder det fremsatte lovforslag ikke indholdsmæssige ændringer, men der er foretaget enkelte mindre ændringer af sproglig og lovteknisk karakter samt enkelte præciseringer.

Det bemærkes i den forbindelse, at det i pkt. 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og i bemærkningerne til § 1, nr. 3, er præciseret, at den foreslåede § 806, stk. 7, omfatter oplysninger om en kundes aktiviteter på netbanker mv. og herved brug af NemID og anvendt IP-adresse. Der er alene tale om en præcisering, da disse oplysninger i forvejen ville være omfattet af den foreslåede § 806, stk. 7.